

מ"ת 56159/02/14 - מדינת ישראל נגד עודי כמיל, קוצי כמיל

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 56159-02-14 מדינת ישראל נ' כמיל(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט יעקב בכר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. עודי כמיל (עציר) 2. קוצי כמיל

החלטה בעניינו של מבקש 2

1. בפניי בקשה לעיון חוזר בעניינו של מבקש 2.
2. ב"כ המבקש, טוען בבקשה כי יש לאפשר למבקש לצאת ממעצר הבית, על מנת שיוכל לעבוד בימים א' עד ו' בין השעות 6:30 ועד 17:00.
3. ב"כ המבקש נימק החלטתו בטענה כי חלף זמן רב ממועד מתן ההחלטה הקודמת בעניינו של המבקש וכי נגרם לו נזק כלכלי רב. עוד הוסיף כי זו זכותו של המבקש לעבוד ולהתפרנס.
4. ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה וטוען, בין היתר, כי המבקש אדם צעיר, בן 21 וללא משפחה וילדים ולכן הנזק הכלכלי והצורך לפרנס הינם מינוריים ביחס לסיכון שבהקלה בתנאי שחרורו.
4. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני קובע כי דין הבקשה להידחות.

המבקש הפר את תנאי מעצרו אך לפני ארבעה חודשים ואני מפנה להחלטתה של כבוד השופטת אביגיל זכריה מיום 30.04.2014: "מכלול נסיבות העניין מצביע על כך שלא רק שהמשיב הפר את האמון הראשוני שניתן בו אלא המשך והפר את האמון הזה במשך ימים ואף ניסיונותיו להסביר את הפרתו לא צלחו...מכאן מתעוררת השאלה בדבר הפרות נוספות בעתיד וזאת גם במקרה של החמרת התנאים..".

הנה כי כן, המבקש הפר את האמון שניתן בו ולכן אינני מוצא מדוע כעת, במידה ויורשה לצאת ממעצר הבית, לא ישוב ויבצע הפרות נוספות.

בהחלטה לעיל נקבע, כי המבקש קיבל הזדמנות אחרונה לשהות בחלופת מעצר, אולם תוך החמרה בתנאים שהוטלו עליו. אינני מוצא לנכון להקל בתנאיו כעת, אף מן הטעם כי לא חל שום שינוי המצדיק זאת.

מסכים אני כי זכותו של המבקש להתפרנס נפגעת וכי קיימים מקרים בהם ראוי לבדוק את האפשרות להתיר לעצורים לעבוד במסגרת שעות מסוימת:

"אכן הבטלה אם כל חטאת, ואם אפשר כי אדם יעבוד כהלכה ויהא מוגבל בתנועותיו בשאר הזמן, ראוי לדעתי ככלל לבדוק זאת במקרים מתאימים ככל שאין סיכון לשלום הציבור" (בש"פ 4528/08 וואתד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.6.2008)).

בנסיבות דנן, אני סבור כי לא מדובר ב"מקרה מתאים" מהטעמים שהצגתי וכי זכותו של המבקש להתפרנס נסוגה לטובת אינטרס הציבור.

דין הבקשה להידחות.

המזכירות תמציא העתק לצדדים.

ניתנה היום, ב' אלול תשע"ד, 28 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.